

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434255
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6120434255.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: J. B. B., so sídlom A. - B. V., V. XX, J.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Q. Q. M., advokátom so sídlom A. - B. V., V. XX, proti žalovaným 1/ V. S., narodenej XX.XX.XXXX, bytom W., V. XXXX/X, právne zastúpenej P. K. B. & W. B., so sídlom F. K., T. XXXX/XX, J.: XX XXX XXX a 2/ K. P. V. H., narodenému XX.XX.XXXX, bytom W., V. XXXX/X, o zaplatenie 2 994,81 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej 1/ o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 624,80 eur, odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. augusta 2022, č. k. 13Csp/13/2021-206 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti - vo výroku II. o trovách konania medzi stranami sporu m e n í tak, že:

Žalovaná 1/ má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v časti o žalobe na zaplatenie sumy 2.994,81 eur s príslušenstvom.

Žalovanému 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania v časti o žalobe na zaplatenie sumy 2.994,81 eur s príslušenstvom n e p r i z n á v a .

II. Žalobca m á voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v časti o vzájomnej žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov odvolacích konaní.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v tomto konaní uplatňoval voči žalovaným 1/, 2/ zaplatenie postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny z úveru poskytnutého žalovaným im právnym predchodcom vo výške 2.994,81 eur s príslušenstvom, ktorú žalovaní žalobcovi doposiaľ nezaplatili. Žalovaná 1/ uplatnila vo voči žalobcovi v priebehu konania vzájomnou žalobou nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 624,80 eur tvrdiac, že ide o preplatok na istine poskytnutej pôžičky.

2. Rozsudkom zo dňa 18.01.2022, č. k. 13Csp/13/2021 - 145, právoplatným do výroku I. dňa 09.03.2022, súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. rozhodol o vzájomnej žalobe žalovanej 1/ tak, že žalobca je povinný vydať žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne bezdôvodné obohatenie vo výške 624,80 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III. priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti výroku II. (o vzájomnej žalobe) a III. (o trovách) tohto rozhodnutia podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu. O odvolaní rozhodol KS TN uznesením zo dňa 31.05.2022, č. k. 27CoCsp/21/2022 - 166 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - vyhovujúcej časti (výrok II.), ktorou uložil povinnosť žalobcovi vydať žalovaným 1/, 2/ bezdôvodné obohatenie v sume 624,80 eur a v závislej časti o trovách konania (výrok

III.) zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím výrokom I. vzájomnú žalobu žalovanej 1/ zamietol ako nedôvodnú (žalovaný 2/ nárok vzájomnou žalobou neuplatňoval) a o trovách konania medzi stranami sporu tak v časti o samotnej žalobe žalobcu, ako aj v časti o vzájomnej žalobe žalovanej 1/ výrokom II. rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, v odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k výroku o trovách konania, obmedziac sa na odkaz na ust. § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, dôvodil, že úspech strán v spore bol rovnaký, keďže súd zamietol tak žalobu žalobcu, ako aj vzájomnú žalobu žalovanej 1/, ktorej čiastočné úspechy sa vzájomne anulujú.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti o trovách konania (výrok II.) v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalovaná 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciu súdu jeho zmenu, ktorá zohľadní pomer čistého úspechu sporových strán, keďže podľa jej názoru bola v prevažujúcej miere úspešná v spore práve žalovaná 1/, vezmúc do úvahy výšku vzájomne nárokovanej plnení, a preto nie je možné jednoducho formálne nepriznať žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania. S aplikáciou ust. § 255 ods. 2 CSP tak nesúhlasí a namieta nesprávne právne posúdenie tejto otázky (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Poukázala na to, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodoval o dvoch samostatných nárokoch, a to nároku žalobcu vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ na zaplatenie sumy 2.994,81 eur s príslušenstvom a o nároku žalovanej 1/, ktorý uplatnila vzájomnou žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 624,80 eur. Keďže oba boli zamietnuté, v prvom prípade je plne úspešnou žalovaná 1/ a v prípade vzájomnej žaloby je plne úspešný žalobca. Rozsah úkonov, ako aj hodnota úkonu, je však s poukazom na výšky vzájomných nárokov rozdielna, a preto podľa jeho názoru tu prichádza do úvahy rozhodnúť o trovách podľa pomeru úspechu, v konkrétnosti čistého úspechu žalovanej 1/ a vychádzajúc z neho na jej prospech priznať trovy.

4. Žalobca ani žalovaný 2/ nevyužili svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej "CSP"), po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie v odvolaní dotknutej časti vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, ktorou tento rozhodol o náhrade trov konania (výrok II.), je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť, nakoľko neboli splnené zákonné predpoklady pre jeho potvrdenie, ani zrušenie. Odvolací súd rozhodol postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario). Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcej časti (výrok I.) nepreskúmal, keďže táto suspenzívnym účinkom odvolania dotknutá nebola.

7. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 2.994,81 eur s prísl. smerujúcej voči žalovaným 1/, 2/ v plnom rozsahu nevyhovel, túto zamietol, rovnako zamietol vzájomnú žalobu žalovanej 1/ voči žalobcovi o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 624,80 eur a v otázke náhrady trov konania rozhodol výrokom II. tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP), dôvodiac vzájomným anulovaním uplatnených nárokov v dôsledku čiastočnej úspešnosti sporových strán.

8. Žalovaná 1/ odvolaním namieta správnosť tohto záveru, tvrdiac nesprávnosť aplikácie ust. § 255 ods. 2 CSP, keď podľa jej názoru ju bolo potrebné považovať za v prevažnej miere úspešnú a aplikovať ust. § 255 ods. 1 CSP s priznaním jej pomerného nároku na náhradu trov konania s poukazom na rozdielnu hodnotu sporu v časti o žalobe v kolízii so vzájomnou žalobou. Posúdiac obsah odvolania tak namieta nesprávne právne závery na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie v otázke trov konania (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, odôvodnenia rozhodnutia a obsahom podaného odvolania, námietky žalovanej 1/ vyhodnotil ako v princípe opodstatnené, indikujúce k zmeňujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu a to z nasledovných dôvodov:

10. Rozhodovanie o náhrade trov konania tvorí integrálnu súčasť súdneho konania.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

13. V sporovom konaní sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu (§ 255 ods. 1, 2 CSP), t. j. strane, ktorá mala vo veci plný, resp. pomerný úspech, súd prizná náhradu trov konania proti neúspešnej strane, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (ak je pomer úspechu a neúspechu približne rovnaký). Neúspešná strana má teda povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli (pomerne) úspešnej strane.

14. V konkrétnostiach danej veci z obsahu spisu, vyplýva, že predmetom konania a rozhodovania súdu prvej inštancie boli dva samostatne žalovateľné nároky. Žalobca podanou žalobou uplatňoval voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na zaplatenie sumy 2.994,81 eur s príslušenstvom titulom zostatku nesplateného úveru poskytnutého jeho právnym predchodcom žalovaným 1/, 2/, o ktorom nároku súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom zo dňa 18.01.2022 pod č. k. 13Csp/13/2021-145 tak, že výrokom I. žalobu žalobcu o tomto nároku smerujúcom voči žalovaným 1/, 2/ zamietol, ktoré rozhodnutie o tomto nároku sa v spojitosti s rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 31.05.2022 č. k. 27CoCsp/21/2022-166 stalo právoplatným dňa 09.03.2022. Ďalším nárokom, o ktorom súd prvej inštancie rozhodoval, bol nárok uplatnený výlučne žalovanou 1/ vzájomnou žalobou smerovanou voči žalobcovi na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 624,80 eur, o ktorom nároku súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom zo dňa 18.01.2022 rozhodol tak, že tomuto vyhovel a žalobu k vydaniu nárokovaného bezdôvodného obohatenia zamietol, rozhodnutie v ktorej časti v dôsledku odvolania žalobcu bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.05.2022 a v časti o vzájomnom nároku žalovanej 1/ bolo rozhodnutie vrátené súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Aktuálne napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie zo dňa 19.08.2022 č.k. 13Csp/13/2021-206 súd prvej inštancie vzájomnú žalobu žalovanej 1/ zamietol, v ktorej časti rozhodnutie nebolo napadnuté odvolaním, a teda nadobudlo vlastnosť právoplatnosti a o trovách konania medzi stranami sporu komplexne tak už o žalobe žalobcu ako aj vzájomnej žalobe žalovanej 1/ súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo za aplikácie ust. § 255 ods. 2 CSP, zastávajúc názor, že tu došlo k vzájomnému anulovaniu čiastočných úspechov strán.

15. S vyššie uvedeným právnym posúdením sa odvolací súd vo svetle námietok žalovanej 1/ nestotožňuje, i keď spôsobom, aký táto navrhuje (kumulatívne jedným výrokom odrážajúcim pomer úspechu a neúspechu vo vzťahu k obom nárokom) rozhodnúť o trovách konania nie je možné, a to s poukazom na skutočnosť, že tieto nároky nemajú identický okruh dotknutých účastníkov.

16. Pokiaľ ide o nárok uplatnený žalobou žalobcom, tento bol smerovaný, teda uplatnený, vo vzťahu k obom žalobcom označeným žalovaným (tak voči žalovanej 1/, ako aj voči žalovanému 2/) a keďže bol v plnom rozsahu zamietnutý, nemožno pochybovať, že obaja žalovaní voči žalobcovi porovnaním žalobného petitu a výsledného rozhodnutia, boli v plnom rozsahu úspešní a prináleží im tak náhrada trov konania vo vzťahu k tomuto nároku v plnom rozsahu, teda v rozsahu 100 %.

17. V časti druhého samostatného nároku uplatneného samostatnou žalobou, avšak len zo strany žalovanej 1/ voči žalobcovi na vydanie bezdôvodného obohatenia (hodnota sporu je o tomto nároku výrazne nižšia) v dôsledku jeho právoplatného zamietnutia, nemožno pochybovať, že žalovaná 1/ (žalovaný 2/ nebol účastný sporu o tomto nároku) zaznamenala voči žalobcovi neúspech, v dôsledku čoho na jeho strane vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %, avšak výlučne voči žalovanej 1/.

18. Keďže hodnota sporu o každom tomto nároku je významne rozdielna, súdom prvej inštancie zvolená aplikácia ust. § 255 ods. 2 CSP tu nemá opodstatnenie, keďže na vyššie uvedené okolnosti nedopadá (nemožno tu hovoriť o rovnakom pomere úspechu a neúspechu). O trovách konania, podľa názoru odvolacieho súdu, tu však nemožno rozhodnúť ani zjednodušeným kumulatívnym výrokom s vyčíslením pomeru úspechu a neúspechu kompilátom oboch nárokov, a to s poukazom už na uvádzanú skutočnosť diferentného okruhu účastníkov v prípade žaloby žalobcu a vzájomnej žaloby (pri vzájomnej žalobe

účastníkom konania o tomto nároku nebol žalovaný 2/), z ktorého dôvodu tak je potrebné o náhrade trov konania medzi stranami sporu rozhodnúť vo vzťahu ku každému nároku osobitne.

19. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd, vychádzajúc z plného úspechu žalovaných 1/, 2/ v časti o žalobe žalobcu, priznal žalovanej 1/, ktorej reálne vo vzťahu k tomuto nároku v konaní trovy vznikli, nárok na ich plnú náhradu voči žalobcovi za aplikácie ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a zároveň žalovanému 2/, i keď vo vzťahu k tomuto nároku rovnako plne úspešnému, právo na ich náhradu nepriznal voči žalobcovi, keďže tomuto trovy v konaní nevznikli.

20. Súčasne o samostatnom nároku žalovanej 1/ voči žalobcovi na vydanie bezdôvodného obohatenia, v časti o ktorom bola žalovaná 1/ plne neúspešná, priznal žalobcovi voči nej plný nárok na náhradu trov konania identicky za aplikácie ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, ktoré usporiadanie náhrady trov konania sa v okolnostiach posudzovanej veci javí tak zákonné, ako aj spravodlivé.

21. V sumáre teda odvolací súd vyhodnotil, že odvolacia námietka žalovanej 1/ bola v princípe spôsobilou k záveru o naplnení ňou produkovaného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

22. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o trovách konania (výrok II.) odvolací súd vyhodnotil ako vecne nesprávne, bolo potrebné toto podľa § 388 CSP v uvedenom rozsahu zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

23. O trovách oboch odvolacích konaní rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP tak, že strany nemajú právo na náhradu trov odvolacích konaní (celkovo dvoch), keďže v princípe rozhodnutia odvolacieho súdu v oboch prípadoch vyznievali čiastočne na prospech oboch strán, a preto je spravodlivým podľa názoru odvolacieho súdu, aby si vlastné trovy odvolacích konaní každá zo strán znášala sama.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).